

KŁODZIE (3) *sb n*

o *pochylone, e jasne*.

sg G kłódzią (2). ◇ A kłodzie (1).

Sł *stp, Cn, Linde brak*.

Coll. od „kłoda” ‘pień, gruby kawał drzewa’ (3) :

W połączeniach szeregowych (2): karczów téż nie wykopano/ kłodzia pełno/ drew/ chroftów pełno: owa niemálfz kędy ręki wetknąć Strum E4v, F2.

*Szereg: »kłodzie, drwa« (1): kładą łotrowie kłodzie/ drwá/ etcet. iákóm iuż o tym piśał. A kiedy tego nákládą/ bárzo rad fy na tym mieyfcu Stam [*lege: staw*] przerwie Strum F2. [*Ponadto w połączeniach szeregowych 2 r.*].*

Cf **KŁODZINA**

MM